

เตือนภัยการเกษตร
ช่วงวันที่ 3 – 16 กันยายน 2568

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลาที่	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตคักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
อากาศร้อน มีฝนตก และฝนตกหนักบางพื้นที่	1. พืชตระกูลกะหล่ำและผักกาด (เช่น คะน้า กะหล่ำปลี กะหล่ำดอก บรอกโคลี กวางตุ้ง ผักกาดขาว ผักกาดหอม, ฯลฯ)	ทุกระยะ การเจริญเติบโต	หนอนกระทู้ผัก	หนอนระยะแรกเข้าทำลายเป็นกลุ่ม ในระยะต่อมาจะทำลายรุนแรงมากขึ้น เนื่องจากเป็นหนอนที่มีขนาดใหญ่ สามารถกัดกินใบ ก้าน หรือเข้าทำลายในหัวกะหล่ำ การเข้าทำลายมักเกิดเป็นหย่อง ๆ ตามจุดที่ตัวเต็มวัยเศษเมียร์ไว้ และมักแพร่ระบาดได้รวดเร็วลดลงไว	<p>1. ใช้วิธีเขตกรรม เช่น การไดتابกิน และการเก็บเศษจากพืชอาหาร เพื่อกำจัดตัวแมลงและลดแหล่งอาหารในการขยายพันธุ์ของหนอนกระทู้ผัก</p> <p>2. ใช้วิธีกล โดยการเก็บกลุ่มไว้ และหนอนทำลายจะช่วยลดการระบาดลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ และปลอดภัย</p> <p>3. ใช้เชื้อแบคทีเรีย นาซิลลัส ทูริงเยนเซส <i>Bacillus thuringiensis</i> (Bt) อัตรา 40 - 80 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร (WDG, WG, WP) หรือ อัตรา 60 – 100 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร (SC) พ่นทุก 3 - 5 วัน เมื่อพบรอบworm หายใจ การระบาดรุนแรงให้พ่นติดต่อกัน 2 ครั้ง หลังจากนั้นพ่นทุก 5 วัน จนกระแทกหนอนลดปริมาณการระบาด</p> <p>4. ใช้นิวคลิโอโพลีย์โตรัวรัส หรือ เอ็นพี หนอนกระทู้ผัก อัตรา 40 - 50 มิลลิลิตรต่อ</p>

สภาพแวดล้อม/สภาพ อากาศที่เกิดในช่วงเวลา	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					<p>น้ำ 20 ลิตร (SC) พ่นทุก 7 - 10 วัน ควรพ่นเมื่อหนอนมีขนาดเล็กจะให้ผลในการควบคุมได้ดี เวลา การนีหนอนระบาดรุนแรง พ่นอัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร ติดต่อกัน 2 ครั้ง ทุก 4 วัน</p> <p>5. ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพ เช่น คลอร์ฟีนาเพอร์ 10% SC อัตรา 30 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อินดอกซาการ์บ 15% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อีมาเมกตินเบนโซเอต 1.92% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ พลูเบนไดอะมีด 20% WG อัตรา 6 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอแรนทรานิลิโพรล 5.17% SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นเมื่อพบการระบาด</p>
2. ผักสลัด : (โดยเฉพาะผักที่มี ใบกว้าง เช่น กรีนคอส บัตเตอร์เบต)	ทุกระยะ การเจริญเติบโต	โรคใบจุด หรือใบจุด ตา kab (เชื้อร้า <i>Cercospora</i> <i>lactucae-</i> <i>sativae</i>)	เริ่มแรกแมลงมีลักษณะเป็นจุดล้ำน้ำ สีน้ำตาลอ่อน ต่อมาแผลขยายใหญ่ มีลักษณะกลมหรือ ค่อนข้างกลม เรียงช้อนกันเป็นชั้น กลางแผล มีสีเทาหรือสีขาว ขอบแผลมีสีน้ำตาล ลักษณะคล้ายตา kab แผลมีหลายขนาดตั้งแต่ จุดเล็กถึงจุดใหญ่ ขนาด 1 - 10 มิลลิเมตร		<p>1. ใช้เมล็ดพันธุ์ที่ปลูกโดย หรือฆ่าเชื้อที่อาจ ติดมากับเมล็ด โดยแขายน้ำอุ่น ประมาณ 50 องศาเซลเซียส นาน 20 - 25 นาที</p> <p>2. ก่อนการปลูกควรรดน้ำทุกต้น ทึ่งไว้ อย่างน้อย 30 วัน เพื่อให้เศษจากพืชและ วัชพืชย่อยสลาย</p>

สภาพแวดล้อม/สภาพ อากาศที่เกิดในช่วงเวลา	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตถักข้อมะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				เกิดกระจายทั่วไป ถ้าอาการรุนแรงแลจะ ^{ตามข่ายติดกันทำให้ใบไหม้ หากเกิดกับใบอ่อน} อาจทำให้เกิดอาการใบหงิกหงอย	3. จัดการแปลงปลูกให้มีการระบายน้ำที่ดี และความมีอากาศถ่ายเท 4. หมั่นตรวจสอบปลูกอย่างสม่ำเสมอเมื่อพับโรค พ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น เบโนมิล 50% WP อัตรา 12 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แมนโคลเซบ 80% WP อัตรา 80 กรัมต่อ น้ำ 20 ลิตร 5. ถ้าพบโรคระบาดรุนแรงให้ปลูกพืชอื่นสลับ หมุนเวียนอย่างน้อย 3 ปี
3. กะเพรา โพรพา แมงลัก	เก็บเกี่ยว	แมลงหัวขวยยาสูบ		ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเสียงจากใบ มักพบบริเวณหลังใบ ส่วนกลางของลำต้น นอกจากนี้ยังเป็นพาหะนำโรคที่เกิดจากเชื้อ ^{ไวรัส}	ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพในการป้องกัน กำจัด เช่น สไปโรเตะแม 15% OD อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ พลองิคามิด 50% WG อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไซแอนทรานิล็อฟอล 10% OD อัตรา 30 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ซัลฟอกาชาฟลอร์ 50% WG อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ สไปโรเมชิเพน 24% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อ น้ำ 20 ลิตร หรือ ไฟฟ์ไทรเซ็น 50% WG อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ บูโรเฟชิน 40% SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นเมื่อพบ

สภาพแวดล้อม/สภาพ อากาศที่เกิดในช่วงเวลาใด	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะเวลา เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตถักขณาด/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					แมลงหัวใจยาสูบ (ระยะตัวอ่อนและตัวเต็มวัย) มากกว่า 5 ตัวต่อต้น โดยทั่วสารทิดต่อ กัน 3 ครั้ง ห่างกัน 7 วัน
4. พริก	ทุกระยะ การเจริญเติบโต	1. โรคเน่าเปียก หรือโรครา หนวดแมว (เชื้อรา <i>Choanephora cucurbitarum</i>)	โรคเกิดได้เกือบทุกส่วนของพริก แต่มักพบที่ ยอดอ่อนและกิ่งอ่อนแสดงอาการมีเหล้าเข้าฉี่น้ำ แล้วขยายลุกคลາมอย่างรวดเร็วลงตามกิ่ง ทำให้ กิ่งแห้งหักพับ หากอาการรุนแรงไปและดอก จะร่วงจนเหลือแต่ก้าน และพริกจะไม่แตก ยอดใหม่ ส่วนที่ผลอ่อนจะเกิดอาการเข้าฉี่น้ำ เน่า และหลุดร่วงได้ง่าย ถ้าอาการมีความชื้น สูงมาก ๆ จะเห็นส่วนขยายพันธุ์ของเชื้อรามี ลักษณะเป็นก้านใส ชูตั้งจากขั้นมาจากส่วน ของพืชที่เป็นโรค สักขณาดคล้ายหนวดแมว ที่ ส่วนปลายของก้านใสเห็นเป็นตุ่นสีดำ มีสปอร์ อยู่ภายใน ซึ่งสปอร์สามารถกลิ่วไปสู่ต้นอื่น ก่อให้เกิดการระบาดอย่างรุนแรงมากยิ่งขึ้น **** สปอร์ของเชื้อราแพร่ระบาดได้โดยน้ำ ฝน น้ำค้าง แมลง หรือ ติดไปกับสิ่งที่เข้าไป สัมผัส	1. จัดระยะปลูกพริกไม่ให้แน่นเกินไป และ กำจัดวัชพืชในแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เพื่อ ลดความชื้น 2. ตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะ ช่วงที่อากาศมีความชื้นสูงและร้อนอบอ้าว เมื่อพบพริกเริ่มมีอาการยอดช้ำ หรือยอดหรือ ส่วนต่าง ๆ มีเชื้อราเกิดขึ้น รีบตัดส่วนที่แสดง อาการโรคใส่ถุงหรือภาชนะปิด เพื่อป้องกัน ไม่ให้เชื้อราแพร่กระจายทั่วแปลง นำไปทำลาย นอกแปลงปลูก แล้วทิ้งด้วยสารป้องกันกำจัด โรคพืช ไดโคลแรน 75% WP อัตรา 30 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไตรโพเริน 19% EC อัตรา 20 - 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไอโพไรโค่น 50% WP อัตรา 30 กรัมต่อ น้ำ 20 ลิตร ทุก 5 วัน 3. แปลงที่พันโรค ควรหลีกเลี่ยงการให้น้ำแบบ ทิ้งฝอย	

สภาพแวดล้อม/สภาพ อากาศที่เกิดในช่วงเวลาหนึ่ง	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
			2. โรครากรเน่าและ โคนเน่า (เชื้อรา <i>Sclerotium rolfsii</i>)	พิริยแสดงอาการเรียวย่างรวดเร็ว บางครั้งพบ ใบที่อยู่ด้านล่างเปลี่ยนเป็นสีเหลือง หาก อาการรุนแรงพริกจะยืนต้นตาย บริเวณโคนต้น พบเส้นใยของเชื้อราสาเหตุโรค มีลักษณะ หยอดสีขาว ต่อมมาเส้นใยของเชื้อจะรวมตัวเป็น เม็ดเล็ก ๆ สีขาว แล้วเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลเข้ม ^จ จนเกือบดำคล้ำเม็ดผักกาด จึงมักเรียกว่า รามีดผักกาด โรคนี้พบได้ทุกรายการ เจริญเติบโตของพริก	1. ควรไถพลิกดินหากแอด เพื่อฆ่าเชื้อโรคที่ อยู่ในดิน เนื่องจากเชื้อสาเหตุโรคสามารถมี ชีวิตอยู่ในดินได้นาน 2. ใส่ปุ๋นขาวหรือໂໂໄມท์ก่อนปลูก เพื่อปรับ สภาพดิน 3. แปลงปลูกครั้งมีการระบายน้ำที่ดี 4. จัดระยะปลูกให้เหมาะสม และทำค้างหรือ ซิงเชือกช่วยเมื่อต้นพริกกลับหรือกิ่งปรกดิน เพื่อให้โคนต้นโปร่ง แสงแดดส่องถึง ไม่ให้มี ความชื้นสูง 5. หมั่นตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอ หาก พบต้นเป็นโรค ให้ถอนต้นและขุดดินบริเวณที่พบ นำไปทำลายนอกแปลงปลูก แล้วรดน้ำในหลุม ^จ และบริเวณใกล้เคียง ด้วยสารป้องกันกำจัด โรคพืช เช่น คาร์บอกรชิน 75% WP อัตรา 15 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โทลโคโลฟอส-เมทิล 50% WP อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อีไตรไดอะโซล 24% EC อัตรา 20 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อีไตรไดอะโซล + คาวนิโคชีน 6% + 24% EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20

สภาพแวดล้อม/สภาพ อากาศที่เกิดในช่วงเวลา	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะเวลา เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					ลิตร โดยรดสารทุก 5 วัน อย่างน้อย 2 ครั้ง เพื่อป้องกันเชื้อสาเหตุโรคแพร่ไปยังต้นข้างเคียง 6. หลังจากเก็บเกี่ยวพักผ่อนรุ่น ควรกำจัด เศษชาตพืชและวัชพืชในแปลงให้หมด เพื่อ ป้องกันการสะสมของเชื้อโรค 7. ทำความสะอาดเครื่องมือ และอุปกรณ์ ทางการเกษตร เช่น จอบ เสียม ทุกครั้งหลังใช้ กับต้นที่เป็นโรค
5. พืชตระกูลส้ม ^(เช่น มะนาว มะกรูด ส้มโอ และ ส้มเขียวหวาน)	ทุกระยะ การเจริญเติบโต	โรคแคงเกอร์ (เชื้อแบคทีเรีย <i>Xanthomonas citri</i> subsp. <i>citri</i>)	<u>อาการบนใบ</u> เริ่มแรกเป็นแผลจุดฉี่น้ำ ต่อมมา จะขยายใหญ่เป็นแผลจุดบูนสีเหลืองอ่อน ลักษณะคล้ายฟองน้ำ จากนั้นเนื้อเยื่อแผล จะแข็ง มีสีน้ำตาลเข้ม ตรงกลางแผลยุบตัว ขอบแผลยกตัวขึ้น บริเวณรอบ ๆ แผลปรากฏ วงสีเหลืองล้อมรอบ พนอาการของโรคได้ทั้ง ด้านหน้าและด้านหลังใบ โดยเห็นชัดที่ ด้านหลังใบ นอกจากนี้ยังพบอาการของโรคได้ บนก้านใบ ทำให้ใบเหลืองร่วงก่อนกำหนด <u>อาการบนกิ่ง</u> ลักษณะคล้ายอาการบนใบ แต่ ไม่มีวงสีเหลืองล้อมรอบแผล ต่อมาแผลจะแตก แข็ง เป็นสีน้ำตาล ขยายรอบกิ่ง หรือตาม	1. ควรเลือกกิ่งพันธุ์จากแหล่งปลูกที่ไม่มีการ ระบาดของโรค หรือไม่นำกิ่งพันธุ์จากต้นที่ เป็นโรคไปปลูก และใช้กิ่งพันธุ์ที่ไม่มีร่องรอย การติดเชื้อ 2. ตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบ อาการโรค ตัดแต่งส่วนที่เป็นโรค และเก็บเศษพืช ที่ร่วงหล่นไปทำลายนอกแปลง แล้วทิ้งด้วย สารป้องกันกำจัดโรคพืช กลุ่มสารประกอบ ทองแดง เช่น คอเปปอร์ออกซิคลอไรด์ 85% WP อัตรา 30 - 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คิวปรัชออกไซด์ 86.2% WG อัตรา 10 - 15 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ	

สภาพแวดล้อม/สภาพ อากาศที่เกิดในช่วงเวลา	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะเวลา เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตสำคัญ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				<p>ความยาวกิ่ง รูปร่างแฟลไม่น่า嫩อน อาการบ่นผล ลักษณะคล้ายอาการบ่นใบ แต่จะเกิดเป็นผลเดียว ๆ มีลักษณะกลมฝังลึกลงไปในผิว ผลจะขยายเป็นสะเก็ดใหญ่รูปร่างไม่น่า嫩อน มีวงศ์เหลืองล้อมรอบบางครั้งพบผลปริแตกตามรอยแฟล หากเกิดโรคในระยะผลอ่อนจะทำให้ผลผลิตไม่ได้คุณภาพและถ้าอาการรุนแรงจะทำให้ผลร่วง</p>	<p>คงเปเปอร์ไอกออกไซด์ 77% WP อัตรา 15 - 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 7 - 10 วัน จำนวน 2 - 3 ครั้ง</p> <p>3. ไม่นำเครื่องมือตัดแต่งที่ใช้กับต้นเป็นโรคไปใช้ต่อ กับต้นปกติ และควรทำความสะอาดเครื่องมือก่อนนำไปใช้ใหม่ทุกครั้ง</p> <p>4. กำจัดหนองขอนใน โดยเฉพาะช่วงที่พืชแตกใบอ่อน เนื่องจากการอย่างมากของหนองขอนเป็นช่องทางให้เชื้อสาเหตุโรคเข้า ทำลายพืช และช่วยส่งเสริมให้อาหารโรคลุกคามอย่างรวดเร็ว โดยพ่นด้วยสารฆ่าแมลง เช่น อิมิตาโคลพริด 70% WG อัตรา 2 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ลูเพ่นบูรอน 5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โพรฟโนฟอส 50% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไบเพนทริน 25% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อะบาเมกติน 1.8% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ปิโตรเลียม อยาร์ 83.9% EC อัตรา 40</p>

สภาพแวดล้อม/สภาพ อากาศที่เกิดในช่วงเวลา	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โคลไทอะนินคิน 16% SG อัตรา 5 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไทดานีทอกซ์ 25% WG อัตรา 5 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นเมื่อพบร่องน้ำในลงทำลายเกิน 50 เปอร์เซ็นต์ ของยอดที่สำรวจโดยสำรวจแปลงละ 10 ตัน ตันละ 5 ยอด
6. อุ่น	ทุกระยะ การเจริญเติบโต	โรคราหน้าค้าง (เชื้อรา <i>Plasmopara viticola</i>)		<u>อาการที่ใบ</u> เนื้อยื่นบริเวณด้านบนใบเกิดແผลสีเหลืองอ่อน ในสภาพอากาศที่มีความชื้นสูง จะพบเชื้อราสาเหตุโรคลักษณะเป็นขุยสีขาวบริเวณใต้ใบด้านตรงข้ามแผ่น ต่อมมาแผ่นเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล หากอาการโรคครุณแรงในจะเหลือง แห้ง และหลุดร่วง <u>อาการที่ยอด</u> เก่าอ่อน และมีเกาะ พบร่องรากชั้นเดียว ลักษณะเป็นขุยสีขาวปักกลุ่มส่วนของพืชยอดหดสั้น เก่าและมีเกาะเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล และแห้ง <u>อาการที่ช่อดอก</u> และผลอ่อน พบร่องรากลักษณะเป็นขุยสีขาวปักกลุ่มช่อดอก และผลอ่อนทำให้หดอกร่วง ช่อดอกเน่าและผลอ่อนร่วง	1. หม่นตรวจสอบแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบโรคตัดแต่งส่วนที่เป็นโรค นำออกไปทำลายนอกแปลงแล้วพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น ไดเมโนนอร์ฟ 50% WP อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แมนโคลเซบ + เมทาแคลซิค-เอ็ม 64% + 4% WG อัตรา 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไอเพราลิคาร์บ + โพธิเนน 5.5% + 61.3% WP อัตรา 15 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 5–7 วัน 2. ไม่ควรใส่ปุ๋ยที่มีค่าในไตรเจนสูง เพราะจะทำให้พืชอ่อนแอต่อการเกิดโรค

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลา	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตถ้ามีผล/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
7. ทุเรียน	เตรียมต้น (การเจริญทางใบ)	1. โรคใบติดหรือใบไหม้ (เชื้อร่า <i>Rhizoctonia solani</i>)	มักพบอาการของโรคที่ใบอ่อนก่อน โดยอาการเริ่มแรกพบเหลืองคล้ายถูกน้ำร้อนลวกบนใบ ต่อมาแผลขยายตัวและเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลขนาดและรูปร่างไม่แน่นอน จากนั้นลุกลามไปยังใบปกติข้างเคียง ถ้ามีความชื้นสูงเชื้อร่าสาเหตุโรคจะสร้างเส้นใยมิลักษณะคล้ายไยเมงนมยึดใบให้ติดกัน ใบที่เป็นโรคจะไหม้แห้ง และหลุดร่วงไปสัมผัสกับใบที่อยู่ด้านล่าง โรคจะลุกลามทำให้ใบใหม่เห็นเป็นหย่อน ๆ ใบแห้งติดกันเป็นกระจุกแขวนค้างตามกิ่ง ต่อมาก็จะร่วงจนเหลือแต่กิ่ง และกิ่งแห้งในที่สุดทำให้ต้นเสียรูปทรง	มักพบอาการของโรคที่ใบอ่อนก่อน โดยอาการเริ่มแรกพบเหลืองคล้ายถูกน้ำร้อนลวกบนใบ ต่อมาแผลขยายตัวและเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลขนาดและรูปร่างไม่แน่นอน จากนั้นลุกลามไปยังใบปกติข้างเคียง ถ้ามีความชื้นสูงเชื้อร่าสาเหตุโรคจะสร้างเส้นใยมิลักษณะคล้ายไยเมงนมยึดใบให้ติดกัน ใบที่เป็นโรคจะไหม้แห้ง และหลุดร่วงไปสัมผัสกับใบที่อยู่ด้านล่าง โรคจะลุกลามทำให้ใบใหม่เห็นเป็นหย่อน ๆ ใบแห้งติดกันเป็นกระจุกแขวนค้างตามกิ่ง ต่อมาก็จะร่วงจนเหลือแต่กิ่ง และกิ่งแห้งในที่สุดทำให้ต้นเสียรูปทรง	1. ช่วงการตัดแต่งกิ่ง ตัดแต่งกิ่งให้เหมาะสม และมีทรงพุ่มโปร่ง เพื่อให้ทุเรียนได้รับแสงแดด และอากาศถ่ายเทได้ดี เป็นการลดความชื้น ทำให้สภาพแวดล้อมไม่เหมาะสมต่อการระบาดของโรค 2. ในแปลงปลูกที่มีความชื้นสูงและการระบายน้ำไม่ดี ไม่ควรใส่ปุ๋ยที่มีไนโตรเจนสูง เพื่อลดการแตกใบ 3. หมั่นตรวจสอบปลูกอย่างสม่ำเสมอ หากพบโรค ตัดส่วนที่เป็นโรคและเก็บเศษพืชที่เป็นโรคและนำไปร่วงหล่น นำไปทำลายนอกแปลงปลูก และพ่นสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น คอเปปอร์ไฮดรอกไซด์ 77% WP อัตรา 30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คอเปปอร์ออกซิคลอไรด์ 85% WP อัตรา 30 - 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คอเปปอร์ออกซิคลอไรด์ 65.2% WG อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คอเปปอร์ออกซิคลอไรด์ + คอเปปอร์ไฮดรอกไซด์ 24.6% (14% copper metal) + 22.9% (14% copper

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลาใด	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตสำคัญ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					metal) WG อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เขกซะโคนาโซล 5% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เพนทิโอลี่ด์ 20% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ พลูไทรอะฟอล 12.5% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ทีบุโคนาโซล + ไตรฟลอกซีสโตรบิน 50% + 25% WG อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โกลโคฟอส-บีทิล 50% WP อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร ทุก 7 วัน โดยหันที่ใบให้หัวทั้งต้น
		2. โรคราเเก่และโคนเน่า (เชื้อร้า <i>Phytophthora palmivora</i>)	<u>อาการที่ราก</u> เริ่มแรกจะเห็นใบที่ปลายกิ่งมีเสื่อมไม่เป็นมันเงา เที่ยงรุ่ง เมื่ออาการรุนแรงมากขึ้น ใบจะเหลืองและหลุดร่วง หากชุดคุกราก จะพบรากรอยมีลักษณะเปลือกล่อน และเปื่อยยุ่ย เป็นสีน้ำตาล เมื่อโรครุนแรงอาการเน่าจะลามไปยังรากแขนงและโคนต้น ทำให้ต้นทุเรียนไหม้ และยืนต้นตาย <u>อาการที่กิ่งและที่ลำต้น</u> หรือโคนต้น ระยะแรกจะเห็นทุเรียนแสดงอาการใบเหลืองเป็นบางกิ่ง สังเกตเห็นคล้ายครรภาน้ำบนผิวเปลือกของกิ่ง		1. แปลงปลูกความมีการระบายน้ำดี ไม่มีน้ำท่วมขัง และเมื่อมีน้ำท่วมขังควรรีระบายน้ำออก 2. ปรับปรุงดิน โดยใส่ปุ๋ยคอก ปุ๋ยหมัก และปรับสภาพดินให้มีค่าความเป็นกรด-ด่าง ประมาณ 6.5 กรณีดินที่เป็นกรดจัด ให้ใส่ปูนขาวหรือโคลโนไมท์ อัตรา 100 - 200 กิโลกรัมต่อไร่ 3. หลีกเลี่ยงการกระทำที่อาจทำให้รากหรือลำต้นเกิดแผล ซึ่งจะเป็นช่องทางให้เชื้อร้าเหตุโรคเข้าทำลายพืชได้ง่ายขึ้น

สภาพน้ำดื่ม/สภาพ อากาศที่เกิดในช่วงเวลา	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตสักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				<p>หรือต้น ในช่วงเช้าที่มีอากาศชื้นอาจเห็นเป็น หยดของเหลาสีน้ำตาลแดงอ่อนมาจาก บริเวณแผล และจะค่อย ๆ แห้งไปในช่วงที่มี แดดจัด ทำให้เห็นเป็นคราบ เมื่อใช้มีดถูก บริเวณคราบนั้น จะพบเนื้อยื่นเปลือกและ เนื้อไม้เป็นแผ่นสีน้ำตาล ถ้าแผลขยายใหญ่ ถูกลมจนรอบโคนต้น จะทำให้หุ่นเรียนในรวง จนหมดต้น และยืนต้นแห้งตาย</p> <p><u>อาการที่ใบ</u> ในอ่อนแสดงอาการเหลียว เหลือง บริเวณแผลมีสักษณะฉี่น้ำ สีน้ำตาลอ่อน และเปลี่ยนเป็นสีดำ ตามนี้คล้ายน้ำร้อนลวก เส้นใบมีสีน้ำตาลดำ เกิดอาการใหม้แห้งขาด อย่างรวดเร็วแล้วค่อย ๆ ร่วงไป พบรากช่วง ผนกหนักต่อเนื่องหลายวัน</p>	<p>4. ต้นหุ่นเรียนที่เป็นโรครุนแรงมาก หรือยืนต้น[*] แห้งตาย ควรขุดออกนำไปทำลายนอกแปลงปลูก แล้วรากดินในหลุมและบริเวณโดยรอบ ด้วย[*] สารป้องกันกำจัดโรคพืช พอสอีทิล-อะซูมิเนียม 80% WP อัตรา 30 - 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฆาตแลกซิล 25% WP อัตรา 30 - 50 กรัม[*] ต่อน้ำ 20 ลิตร ทึ้งไว้ระยะหนึ่ง จึงปลูกทดแทน</p> <p>5. ตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบ ส่วนของกิ่ง ใบ ดอก และผลที่เป็นโรค ตัดแต่ง ส่วนที่เป็นโรค รวมทั้งเก็บผลเน่าที่ร่วงหล่นไป ทำลายนอกแปลงปลูก แล้วพ่นด้วยสาร ฆาตแลกซิล 25% WP อัตรา 30 - 50 กรัมต่อ[*] น้ำ 20 ลิตร หรือ พอสอีทิล-อะซูมิเนียม 80% WP อัตรา 30 - 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร ให้ทั่ว ทรงพุ่ม จำนวน 1 - 2 ครั้ง ทุก 7 - 10 วัน และ[*] ควรหยุดพ่นสารก่อนเก็บเกี่ยวผล อย่างน้อย 15 วัน</p> <p>6. ไม่นำเครื่องมือตัดแต่งที่ใช้กับต้นเป็นโรคไป ใช้ต่อ กับต้นปกติ และควรทำความสะอาดด้วย เครื่องมือก่อนนำไปใช้ใหม่ทุกครั้ง</p> <p>7. เมื่อพบต้นที่ใบเริ่มมีสีเขียว ไม่เป็นมันเงาหรือ</p>

สภาพแวดล้อม/สภาพ อากาศที่เกิดในช่วงเวลา	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตถักถอน/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					<p>ใบเหลืองคลุกร่วง ใช้สาร พอสฟอโนิก แอซิด 40% SL ผสมน้ำสะอาด อัตรา 1:1 ใส่กระบอกน้ำยาฉีดเข้าลำต้น อัตรา 20 มิลลิลิตร/t ต้น และ/หรือราดดินด้วยสารฟอสฟอร์สอีทิล-อะลูมิเนียม 80% WP อัตรา 30 - 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เมทาแกลกซิล 25% WP อัตรา 30 - 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร</p> <p>8. เมื่อพบอาการโรคบนกิ่งหรือที่โคนต้น ถากหรือชุดผิวเปลือกบริเวณที่เป็นโรคออก แล้วทำแผลด้วยสาร พอสฟอร์สอีทิล-อะลูมิเนียม 80% WP อัตรา 70 กรัมต่อน้ำ 1 ลิตร หรือ พอสฟอร์สอีทิล-อะลูมิเนียม 80% WG อัตรา 90 กรัมต่อน้ำ 1 ลิตร หรือ เมทาแกลกซิล 25% WP อัตรา 40 - 60 กรัมต่อน้ำ 1 ลิตร หรือ แม่นโคเซบ + วาลิฟีนาเลท 60% + 6% WG อัตรา 100 กรัมต่อน้ำ 1 ลิตร หรือ โพรพาโนมาร์บไอกอโรคลอยไรค์ + เมทาแกลกซิล 10% + 15% WP อัตรา 60 กรัมต่อน้ำ 1 ลิตร ทุก 7 วัน จนกว่าแผลจะแห้ง หรือ ใช้พอสฟอโนิก แอซิด 40% SL ผสมน้ำสะอาด อัตรา 1:1 ใส่</p>

สภาพแวดล้อม/สภาพ อากาศที่เกิดในช่วงเวลาใด	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตสำคัญ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					กระบวนการฉีดยา ใช้อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อลัง ฉีดเข้าลำต้นหรือกึ่งในบริเวณหัวของการโรค หรือส่วนที่เป็นเนื้อแม่ตีกลับบริเวณที่เป็นโรค 9. หลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ว ตัดแต่งกิ่ง เป็นโรค กิ่งแห้ง และตัดขั้วผลที่ค้างอยู่ นำไป ทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อลดการสะสมของ เชื้อสาเหตุโรค
6. มะพร้าว	มะพร้าวที่ยังไม่ได้ ผลผลิต และ มะพร้าวที่ได้ ผลผลิตแล้ว	1. หนอนหัวดำ มะพร้าว	ระยะหนองหัวน้ำเข้าทำลายใบมะพร้าว โดยแทะกินผิวใบบริเวณใต้ทางใบจากนั้นจะ ^{จะ} ถักไยนำมูลที่ถ่ายออกมาผสมกับเส้นใยที่สร้างขึ้น นำมาสร้างเป็นอุโมงค์คลุมลำตัวยาวตามทางใบ บริเวณใต้ทางใบ ตัวหนองอาศัยอยู่ภายใน อุโมงค์ที่สร้างขึ้นและแทะกินผิวใบ โดยที่ใบ หนองหัวดำมะพร้าวขอบทำลายใบแก่ หาก การทำลายรุนแรงจะพบร้า หนอนหัวดำมะพร้าว ทำลายก้านทางใบ จัน และผลมะพร้าว ต้น มะพร้าวที่ถูกหนองหัวดำมะพร้าวลงทำลาย ทางใบหลาย ๆ ทาง พบร้าหนองหัวดำมะพร้าว จะถักไยดึงใบมะพร้าวมาเรียงติดกันเป็นแพ เมื่อตัวหนองโടเต้มที่แล้วจะถักไยหุ้มลำตัว	กรณีที่พบการระบาดปานกลางและระบาดหน้อย ของหนองหัวดำมะพร้าวในพืชที่ ให้ปฏิบัติ ตามขั้นตอนดังนี้ 1. ทำการเขตกรรม โดยการตัดทางใบส่วนที่ ถูกหนองหัวดำมะพร้าวทำลาย ลงมาอยู่ปลาย ฝังกลบ หรือจมน้ำทันที เพื่อกำจัดหนองหัวดำ มะพร้าว ลดจำนวนประชากรของหนองหัวดำ มะพร้าวได้ง่ายและเร็ว 2. ใช้แบคทีเรียบациลลัส ทูริงเจนซีส <i>Bacillus thuringiensis</i> อัตรา 80 - 100 มิลลิลิตรต่อ น้ำ 20 ลิตร พ่นทางใบ 5 ลิตรต่อลัง ทุก ๆ 7 วัน ติดต่อกัน 3 ครั้ง 3. ปล่อยแมลงเบียนโกโนโรซัส <i>Goniozus</i>	

สภาพแวดล้อม/สภาพ อากาศที่เกิดในช่วงเวลาหนึ่ง	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				<p>อีกครั้ง และเข้าดักแด้อยู่ภายในอุ่มงค์ ดักแด้ มีสิน้ำตาลเข้ม ดักแด้เพคผู้จะมีขนาดเล็กกว่า ดักแด้เพคเมียเล็กน้อย ฝีเดือนหันหัวตามพิษ ที่ผสมพันธุ์แล้วจะวางไข่บนเส้นใยที่สร้างเป็น อุ่มงค์ หรือหากใบที่ถูกหนอนหัวดำมะพร้าว ลงทำลายแล้ว ตัวหนอนเมื่อฟอกออกจากไข่จะ อยู่รวมกันเป็นกลุ่ม 1 - 2 วัน ก่อนจะทยายไป กัดกินในมะพร้าว จึงมักพบหนอนหัวดำมะพร้าว หลayขนาดกัดกินอยู่ในใบมะพร้าวใบเดียวกัน หากการทำลายรุนแรงอาจทำให้ต้นมะพร้าว ตายได้</p>	<p><i>nephantidis</i> ในช่วงเย็นพlobค่า อัตรา 200 ตัวต่อไร่ ทุก 7 วัน ติดต่อกัน 4 ครั้ง หรือ ปล่อยແตนເບີນບຣາໂຄມີຣີຍ <i>Brachymeria nephantidis</i> (ແຕນເບີນດักแดໜອນหัวด້າ ມະພັງ) ในช่วงเย็นພlobค่า อัตรา 120 ตัวต่อไร่ ทุก 7 วัน ติดต่อกัน 4 ครั้ง</p> <p>กรณีที่พบการระบาดรุนแรง ใช้สารเคมีตาม คำแนะนำของกรมวิชาการเกษตรอย่างเคร่งครัด ดันที่สูงน้อยกว่า 4 เมตร</p> <ol style="list-style-type: none"> การพ่นสารทางใบ <p>ใช้สารฟลูเบนไดอะไมด์ 20% WG อัตรา 5 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอแรนทรานิลิໂພຣ 5.17% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ สปินโนແສດ 12% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร (พิษสูงต่อผึ้ง) หรือ ถุงเนื้อร่อน 5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตร (พิษสูงต่อกุง) พ่น 1 - 2 ครั้ง ให้ทั่วทรงทุ่ม จะมีประสิทธิภาพป้องกัน กำจัดได้ประมาณ 2 สัปดาห์ กรณีที่มีการปล่อย ແຕນເບີນ ให้พ่นสารເຂົ້າກ່ອນ ประมาณ 2 สัปดาห์ ค่อยทำการปล่อยແຕນເບີນ กรณีที่มีการเคลื่อนย้าย</p>

สภาพแวดล้อม/สภาพ อากาศที่เกิดในช่วงเวลาใด	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะเวลา เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตถักถอน/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					<p>ต้นพันธุ์ เพื่อป้องกันการแพร่กระจายของ หนอนหัวดำมะพร้าวสามารถใช้วิธีการนี้ได้ 2. การฉีดสารเคมีเข้าลำต้น โดยเลือกใช้ สารเคมี 2 ชนิด ได้แก่</p> <p>ต้นมะพร้าวความความสูง 4 - 12 เมตร ใช้สาร อีมาเมกติน เบนโซเอต 1.92% EC อัตรา 5 มิลลิลิตร/t ต้น หรือ อะบาเมกติน 1.8% EC อัตรา 15 มิลลิลิตร/t ต้น</p> <p>ต้นมะพร้าวที่สูงเกิน 12 เมตร ใช้สาร อีมาเมกติน เบนโซเอต 1.92% EC อัตรา 10 มิลลิลิตร/t ต้น หรือ อะบาเมกติน 1.8% EC อัตรา 30 มิลลิลิตร/t ต้น</p> <p>ฉีดเข้าที่ลำต้นมะพร้าว โดยใช้คอกสว่าน 3 – 4 หุน เจาะรูให้เขียวทั่ว 45 องศา จำนวน 1 - 2 รู ตำแหน่งของรูอยู่สูงจากพื้นดินประมาณ 0.5 - 1 เมตร หลังใส่สารใช้ดินน้ำมันตัดให้ได้ขนาด ประมาณ 1 ลูกบาศก์นิ้ว อุดตรงรูทันที เพื่อ ป้องกันแรงดันที่จะทำให้สารไหลย้อนออกมาน มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัดหนอนหัวดำ มะพร้าว ได้นาน 90 วัน</p>

สภาพแวดล้อม/สภาพ อากาศที่เกิดในช่วงเวลาใด	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระเบียบการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตถ้ามีและ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					ไม่แนะนำในมะพร้าวความสูงน้อยกว่า 4 เมตร
		2. แมลงด้ำหานาม มะพร้าว	ทำลายส่วนใบของมะพร้าว โดยทึบตัวอ่อน และตัวเดิมวัย อาศัยอยู่ในใบอ่อนที่ยังไม่คลี่ ของมะพร้าว และแทะกินผิวใบ ในมะพร้าวที่ ถูกทำลายเมื่อใบคลี่กางออกจะมีสิ่น้ำตาลอ่อน หากในมะพร้าวถูกทำลายติดต่อกันเป็น เวลานานจะทำให้ยอดของมะพร้าวมีสิ่น้ำตาล เมื่อมองใกล้ ๆ จะเห็นเป็นสีขาวโพลน ชาวบ้าน เรียก “มะพร้าวหัวหนอง”	1. วิธีเชิงกรรมและวิธีกล ไม่ควรเคลื่อนย้าย ต้นพันธุ์มะพร้าวหรือพืชตระกูลปาล์มน้ำจาก แหล่งที่มีการระบาด 2. การใช้ชีววิธี การใช้แทนเบียนที่เฉพาะเจาะจง กับแมลงด้ำหานาม เช่น แทนเบียนอะซีโคเดส อิสไทรารัม (<i>Asecodes hispinarum</i>) . และ แทนเบียนแทรัสติกัส บรอนทิสปี (<i>Tetrastichus brontispa</i>) มาเลี้ยงขยายเพิ่มปริมาณ และ ปล่อยทำลายหนอนแมลงด้ำหานามมะพร้าว 3. การใช้สารเคมี	กรณีมะพร้าวต้นเล็ก ใช้สารอินิดาโคลฟิล 70% WG อัตรา 1 กรัม หรือ ไทโอมีทอกแซน 25% WG อัตรา 1 กรัม หรือ ไดโนทิฟูแรน 10% WP อัตรา 1 กรัม ละลายน้ำ 1 ลิตรต่อต้น ราด บริเวณยอดและรอบคอกมะพร้าว หรือ การใช้ สารเคมีแทปปี้ไฮคลอไรด์ 4% GR ใส่ถุงผ้า ที่ตัดแปลงคล้ายถุงชา อัตรา 30 กรัมต่อต้น มีประสิทธิภาพป้องกันกำจัดแมลงด้ำหานาม มะพร้าวได้นานประมาณ 1 เดือน

สภาพแวดล้อม/สภาพ อากาศที่เกิดในช่วงเวลา	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตถักขณา/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
			3. โรคใบจุดสีเทา (เชื้อราก <i>Pestalotiopsis palmarum</i>)	อาการเริ่มแรกเกิดจุดเล็ก ๆ บนใบ ต่อมานะ ขยายใหญ่เป็นแผลสีเทา ขอบแผลสีน้ำตาล มักพบเมื่อหลังล้อมรอบ บริเวณแผลใบจุดเล็ก ๆ สีดำซึ่งเป็นส่วนขยายพันธุ์ของเชื้อสาเหตุโรค หากอาการรุนแรงแผลจะขยายทำให้ใบไหม้ และใบแห้งตาย	1. หมั่นตรวจสอบปลูกอย่างสม่ำเสมอ หากพบโรค ตัดส่วนที่เป็นโรค นำไปทำลายนอกแปลงปลูก 2. พ่นสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น แมนโคเซป 80% WP อัตรา 80 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอโรทาโนนิค 75% WP อัตรา 10 – 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ การเบนดาซิม 50% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร

รายงาน : สถาบันวิจัยพืชสวน (นางสาวทิวา บุบผาประเสริฐ) : ข้อมูลจาก : ศวส.เพชรบูรณ์, ศวส.นครปฐม และ ศวส.ชุมพร

: กลุ่มวิจัยโรคพืช สำนักวิจัยพัฒนาการอารักษาพืช

ผู้ก่อตั้งกรอง : สำนักวิจัยพัฒนาการอารักษาพืช